

1. KLESZCZKI (4) *sb pl t*

N kleszczki (4).

Sł stp, Cn notuje, *Linde XVII w.* (z *Cn*).

Dem. od „kleszcze” ‘narzędzie służące do chwytania, ściskania, miażdżenia’; ze względu na mały format stosowane do celów precyzyjniejszych; szczypczyki, pęseta; *forpiculae, forsiculae Cn* (4) :

a. Jako nożyczki do ucinania knotów (2) : *Emunctorium, Vcieradło/ klefzczki/* którymi świeczkóm nofá vcieráyą. *Mącz* 237a.

Wyrażenie: »kleszczki knotowe« (1): *Emunctorium, purgatorium seu instrumentum ferreum, quo candela emungitur, cleszky knotove BartBydg* 48b.

b. Jako narzędzie chirurgiczne i kosmetyczne; *volsella Mącz, Cn; dentifragibulum Mącz; dentarpagae forcipes Cn* (2) : *Dentifragibulum, quo dentes franguntur, Klefzczki Mącz* 82a.

kleszczki do czego (1): *Volsella, sive vulsella, Kliefzczki* do wytągania włosów/ łtrupów álbo czego tákowego. *Mącz* 506c.

Cf **KLESZCZYKI**

MM